

מרים רויזמן ז"ל (1939-2019)

דברים לזכרה של מרים רויזמן ז"ל

מרים רויזמן נולדה בברזיל, בעיר רסיפה בשנת 1939 והגיעה לברור חיל בשנת 1963. נעוריה וראשית בגרותה היו משולבים מאוד בתרבות הברזילאית. המאכלים המוסיקה והריקוד הברזילאי היוו את תמיד חייה. בצעירתה היתה אישה מלאת חיים ושמחה ואף היתה דוגמנית. אחותה הבוגרת טובה ובעלה התקשרו עם תנועת הנוער שלנו, התלהבו מהריון הציוני והקיבוץ והחליטו לעלות לברור חיל. הצעד הזה גרם ליתר בני משפחתה לבוא בעקבותיהם. כך הגיעו שתי האחיות מרים וסוניה ואמם לברור חיל.

תחילת הקשר בן מרים ובנימין רויזמן (ג'ימיקו) נוצר כבר ברסיפה בעת שג'ימיקו היה שם בשליחות מטעם התנועה. אך הוא התממש רק עם הגיעה לקיבוץ. כאן התאהבו והחליטו להתחתן ביתם שימש לא פעם לאירוח אנשים שונים מברזיל הן מהשגרירות והן נדברים כמו פנחס גולדברג. בהזדמנויות אלה מרים הוכיחה את כוחה כבשלנית מצויינת של מאכלים ברזילאיים. מי יודע אם לא בזכות מאכליה הגיעו אלינו הפטיש והפרוטקול של כ"ט בנובמבר. ואולי גם התרומה לבית הכנסת הגיעה קצת בזכות הארוחות של מרים. בקיבוץ עבדה מרים בעבודות שונות במטבח בבית הילדים ובמחסן הבגדים. שני אסונות פקדו אותה – מותו של הבן הצעיר, שמעון שטבע בנחל בצפון, ומותו בטרם עת של בעלה ג'ימיקו. באותה תקופה חלתה מרים במחלות קשות שהלכו וגברו, והביאו לכך שב-15 הנשים האחרונות נאלצה להסתגר בביתה. בשנים אלה שירתה אותה בנאמנות אין קץ המטפלת טייסי. חיי שתיהן, המטפלת והמטופלת נקשרו זו בזו. לאחרונה ממש זכירו לאחר אותן במועדון ותיקים בזכות טסי שהביאה אותה לשם. הצער הוא עמוק על בחורה צעירה מלאת שמחת חיים ובעלת לב רחב שהגור המר לה ושנים כה רבות לא יכלה להנות מהחיים. אחחנו משתתפים בצערם של הבת נעמי ובית ביתה ובצערו של הבן יהודה ובני ביתו.

בשם חברי הקיבוץ אני נפרד ממך מרים לכי לשלום
יהיה זכרך ברוך

כתב – והספיד – אברהם שנפלד
15/01/19

הספד של נעמי אפל - הבת

אימא שלי, אהובת נפשי, אישה קדושה ואצילת נפש
אימא שלי שכל כך אהבה את החיים אבל הם לא אהבו אותה חזרה.
אימא שלי, האוהבת והחמה, בעלת הלב החכם, הרחב והרגיש, הלכה היום מעמנו.
בצעירותה, ליבה הרגיש והרחב עד אין גמר, הביאו אותה, למשל, להשאיר את כל משכורתה לעניים
בצדי הדרך ולהגיע הביתה בלי פרוטה. וזהו סיפור חיך אימא אהובה שלי – נתינה אינסופית מבלי
לצפות לגמול. במובן זה, היית בשבילנו מודל לאהבה ללא תנאי.
חיך היו קשים ומורכבים, במיוחד בשנים האחרונות. למרות הסבל בו היית נתונה, זכית לקרן אור
גדולה בדמותה של טייסי, המטפלת הנפלאה, שסעדה אותך במסירות אין קץ במשך 13 שנה.
לא מעט אירועים קשים חווינו איתך בביה"ח בימים האחרונים. אך בי יישאר חרוט לעולמים זיכרון
אחד – איך ניצתו עיניך הכואבות כששרתי לך. היה שיר אחד (Trem das onze) שהשמענו שוב
ושוב ושוב, בתקווה שנצליח להגניב עוד מאש החיים שהייתה בך. האש הזו כבתה לעד אך תישאר
בליבנו לנצח נצחים.
יהודה ואני מרגישים זכות גדולה להיות הילדים שלך.
היי שלום אימא יקרה ונפלאה, אצילת נפש אוהבת ואהובה.

טייסי – המטפלת של אמא 13 שנה

לאימא שלי – אימא מרים. קשה לי. קשה לי מאוד. אחרי 13 שנים שהיינו ביחד. אני לא מאמינה שלא אראה את
הפנים שלך מחייכות ונהנית לשמוע מוסיקה ולרקוד בספה. אני יודעת שאת אוהבת אותי כמו שאני אוהבת אותך.
אפילו שהיו ימים קשים. אבל אני שמחה שדאגתי לך ושהיית בריאה כל הזמן.
אני מתגעגעת אלייך ולעולם לא אשכח אותך אימא.

Estou com saudades de você. Você é minha mãe. Eu nunca esquecerei você. Eu te amo sempre mãe .

איילין רויזמן - נכדה

סבתא שלנו היקרה לנו מכל,

היום ראיתי בשמיים קשת בענן, מהיפות שראיתי בימי, וידעתי שזה לכבודך.

בכל פעם שהסתכלתי לך בעיניים ראיתי את כל הטוב שבך, את כל סיפור חיך, כל טיפת רגש שאי פעם חווית.

כמה טוב עשה לנו להגיע אלייך הביתה בימי שבת, לשבת אתך על הספה ולצחוק משטויות.

וכמה התרגשנו בכל פעם שאמרת לנו "I Love You".

סבתא, לא זכיתי להכיר אותך בתקופות היפות יותר, אבל אני יודעת שהסבתא שלי היא הכי הכי, שאת המלאך שלנו,
שהיית האימא הטובה ביותר לילדים שלך, האישה הכי טובה שסבא היה יכול לבקש ושנתת את כל מה שהיית יכולה
לתת ויותר מזה.

כמה חוויות וזיכרונות הותרת בנו, והם כולם יפים ושמחים ויישארו בתוכנו לנצח.

מתגעגעים, מחבקים, מנשקים ומלטפים לתמיד.

Nos te amamos mai